

Resultaten bij witte en bruine kunststof roosters

J. W. van der Haar, onderzoeker vermeerdering

Praktijkonderzoek Pluimveehouderij (PP) heeft bij vleeskuikenouderdieren onderzocht of de kleur van kunststof roosters invloed had op het legnestgebruik. Bij de witte Venco-slat was het legnestgebruik net zo goed als bij de bruine Vencoslat.

Inleiding

Bij Praktijkonderzoek Pluimveehouderij (PP) is in het verleden onderzoek verricht naar de invloed van legnesttype en stalinrichting op het legnestgebruik. Uit dit onderzoek bleek, dat bij houten roosters het grondeipcentage lager was en er minder vuilshalige nest-eieren werden geraapt dan bij kunststof roosters. Daarentegen was het percentage overgelegde eieren bij een stalinrichting met 20% kunststof roosters hoger dan bij een stalinrichting met 20% houten roosters.

Bij dat onderzoek was niet duidelijk of de verschillen tussen houten roosters en kunststof roosters toegeschreven moesten worden aan het materiaal, de vorm of de kleur van roosters. Nu is onderzocht of bij kunststof roosters van Vencomatic de kleur van het rooster invloed had op het legnestgebruik en de vuilshaligheid.

Uitvoering onderzoek

Bij het onderzoek naar huisvestingssystemen met een lagere ammoniakemissie was één hoofdafdeling ingericht met een grondhuisvestingssysteem met 70% roostervloer. Deze hoofdafdeling was opgesplitst in vier subafdelingen. In twee subafdelingen (links) was de roostervloer opgebouwd uit witte Vencoslats, in de andere twee (rechts) waren dit bruine Vencoslats.

Per subafdeling zijn 187 hennen en 19 hansen geplaatst. Dagelijks werd per subafdeling het aantal grondeieren en het aantal

vuilshalige nesteieren geregistreerd.

De bevruchting werd bepaald door eenmaal per drie weken 120 eieren per subafdeling uit te broeden. Hiervoor werden alleen nest-eieren gebruikt. De steekproef werd genomen uit de productie van twee dagen. Uit het drogestofpercentage van het strooisel zou een eventueel verschil in roostergebruik naar voren kunnen komen.

Eens per vier weken werd dan ook per roosterkleur het drogestofpercentage van het strooisel bepaald.

Resultaten

Uit de resultaten in de tabel blijkt dat er tussen de witte en de bruine Vencoslat geen verschil was in het grondeipcentage. Bij zowel de witte als bij de bruine roosters was het grondeipcentage heel laag. Bij het aan de leg komen werden er wel een aantal eieren buiten het nest gelegd. In week 25 was het grondeipcentage bij de bruine roosters 4,7% en bij de witte roosters 3,6%. Het grondeipcentage was in week 26 al gedaald naar respectievelijk 1,6% en 1,2%. Daarna werd er bij beide roosterkleuren nog slechts enkele keer een ei buiten het nest gelegd. In een vorige proef was bij een grondhuisvestingssysteem met 70% houten roostervloer het grondeipcentage ook zo laag.

Het is mogelijk dat bij ons lage grondeipcentage een eventuele invloed van rooster-

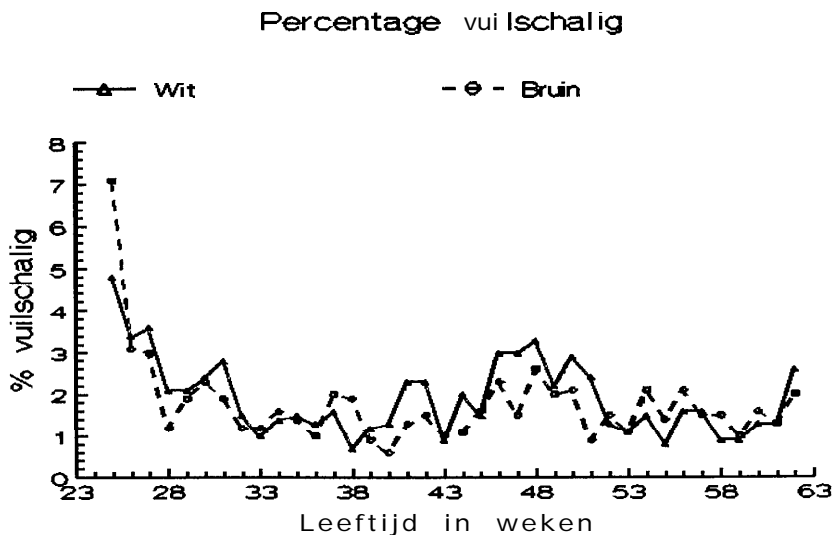
Tabel 1: de resultaten behaald bij witte en bruine kunststof roosters.

Kleur rooster:	Wit	Bruin
Percentage grondeieren	0,1	0,1
Percentage vuilschalige nesteieren	1,9	1,6
Percentage nesteieren met haarscheur	3,2	2,0
Percentage bevruchte eieren	96,1	96,3
Percentage overgelegde eieren	92,8	93,8
Drogstofpercentage van het strooisel	72,5	65,3

kleur niet is opgetreden.

In deze proef was het percentage vuilschalige nesteieren bij de witte roosters iets hoger dan bij het bruine rooster. Dit verschil moet aan toeval worden toegeschreven, want tussen de beide subafdelingen met witte roosters was er een groter verschil in vuilschaligheid dan tussen wit en bruin. Uit de resultaten in figuur 1 blijkt ook, dat het percentage vuilschalig niet de hele legperiode de het hoogste was bij de witte roosters.

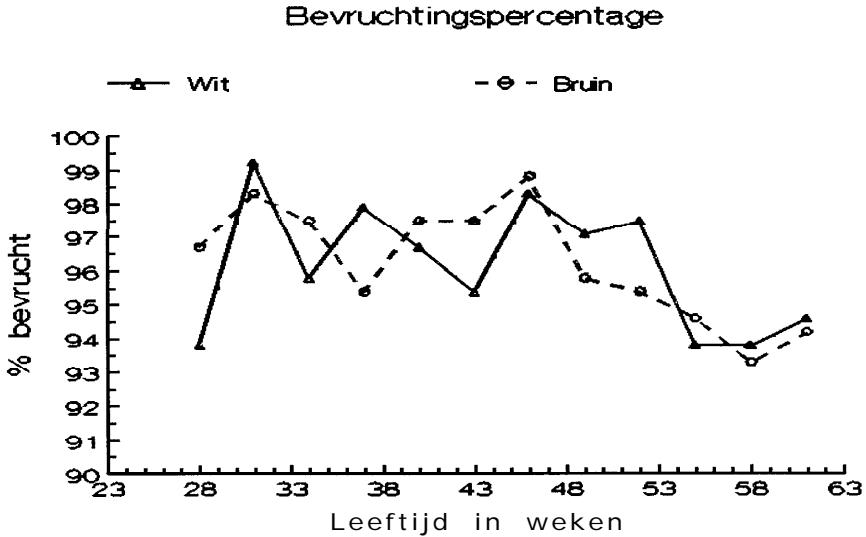
Tussen witte en bruine roosters was geen verschil in het bevruchtigingspercentage (zie tabel). De resultaten in figuur 2 laten zien dat de bevruchting soms het hoogst was bij de witte roosters en soms bij de bruine roosters. Over de hele legperiode was het percentage overgelegde eieren bij de witte roosters lager dan bij de bruine roosters. Dit zou een gevolg kunnen zijn van het hogere percentage nesteieren met haarscheur bij witte roosters. In de afdeling met witte roosters die het hoogste percentage vuilschalige eieren

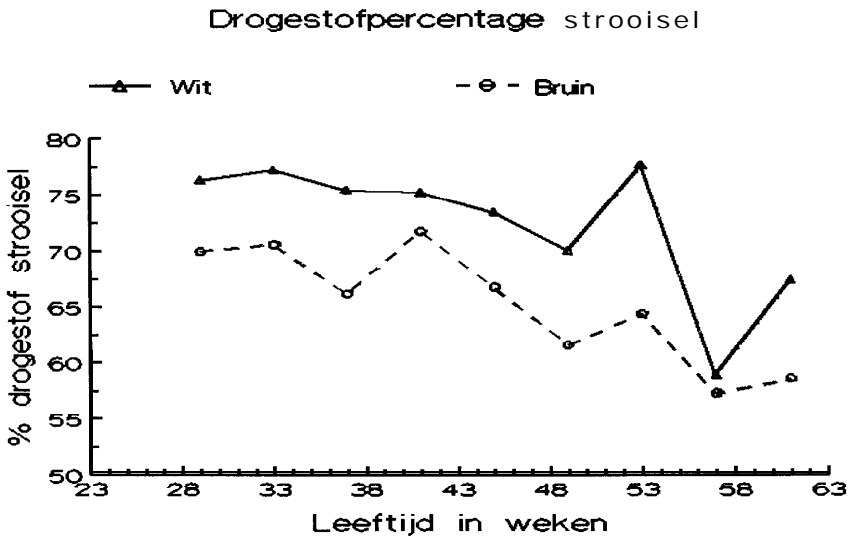
Figuur 1: het percentage vuilschalige nesteieren bij witte en bruine roosters.

had, was ook het percentage haarscheur het hoogste. Wellicht is dit geen effect van de roosterkleur is en moet dit eerder aan toeval moeten worden toegeschreven.

Bij de witte roosters was het strooisel droger dan bij de bruine roosters. Uit de resultaten in figuur 3 blijkt dat dit verschil gedurende de hele legperiode aanwezig was. Doordat de

Figuur 2: het bevruchtingspercentage bij witte en bruine roosters.

Figuur 3: het drogestofpercentage van het strooisel bij witte en bruine roosters.

proefstal was opgedeeld in subafdelingen, had het voersysteem ook een aantal buizen boven de strooiselruimte. Bij de bruine roosters gingen 's nachts meer dieren op deze buizen zitten, waardoor er meer mest in het strooisel terecht kwam. De kleur van het

rooster is waarschijnlijk van invloed geweest op het roostergebruik 's nachts. Door de lichtere kleur van het witte rooster, konden de dieren in het donker of schemerdonker mogelijk beter een plaatst vinden op het rooster.

Samenvattend

Bij een grondhuisvestingsstelsel met 70% roostervloer was er tussen de witte en de bruine Vencoslat geen verschil in grondeipercentage. Bij beide roosters was het grondeipercentage laag.

Bij de witte Vencoslat was het percentage vuilscalige nesteieren het hoogst, maar dat is waarschijnlijk een gevolg van toeval.

Overeenkomstig de verwachting, was tussen beide roosters geen verschil in het bevruchtingspercentage. □